

Da
Namsos By, den brændte!
Vise
om den store Ildebrand
i
Namsos,
Søndag den 30te Mai 1897,
hvor circa 200 Gaarde nedbrændte
m.m.m.
som denne Vise indeholder!

Andet Oplag.

Pris 10 Øre.

Forhandlere erholde høi Rabat ved Henvendelse til
Forlæggeren, Kongensgade 82, T.hjem.

Eftertryk forbydes
Trondhjem
Georg Nanckes Forlag
1897.

Melodi: ”Venlige Aftenvind, bring Du min Klage” osv.

Knapt var Levanger By lagt udi Aske,
Nedsunken i Grus,
Sorrigfuld maatte saa Mangen da haste
Fra By og fra Hus!
Endnu var ei stilnet den høilydte Klage –
- Knapt var vel henrunden de korte, faa Dage
Før at Telegrafen den meldte tilbage:
”Namsos er og lagt i Grus.”

Helligdagsfred over Namsos By hvilte

Thi Søndag det var –
Eggen omkring i sin Sommerdragt smilte,
Dog Luften var ”rar”;
Ligesom opfyldt af Anelser bange:
Kommer Fortvilelsens Timer, de lange?
- Ak ja, en hvislende Lyd der opfanges,
Vinden den videre bar!

Ei blot en Lyd – nei et rædselsfuldt Skue
Flux sig oplod:
Nede ved Søen et Pakhus i Lue
Brændende stod.
Derfra i Hast ”Røisinggaarden” antændtes,
Snart ogsaa Kirken af Flammer ompændtes!
Man ilte at slukke – Vandstraaler udsendtes –
Alt med Fortvilelsens Mod!

Et i sin Rædsomhed pragtfulde Skue
- O, hvilket Syn!
Hvor man sig vender kun Lue paa Lue
Som Lynet paa Lyn.
Hører du Flammerne sprudlende hviske?
Alt de fortærer som Rovfugle gridske,
Snart – ak! hvert Spor de forsøger at viske
Som er tilbage af By’n.

Brannen er voldsom og Luften den gløder
Afluende Ild.
Røgen og Flammerne stadigen møder
Sig favnende vild.
Overalt høres kun Knagen og Bragen,
Brandfolkets Raaben – en Skrigen – en Jagen –
- Børnenes Graad, dertil Kvindernes Klagen –
Tænk saa, hvordan det stod til!

Grædende Kvinderne Himmelen tigger:

”O, Ilden dog stands!”

Flammerne stadig dog slikker og slikker

Sig hvirvler i Dands!

Sprudlende Luer og funklende Gnister

Næret af Vinden fra Røgen sig lister –

Namsos! Levangers Vanskjæbne Du frister:

”Flettet er Ulykkens Krands!”

Menneskemagt her forslog ei – desværre!

Den Gang det var endt.

Da man tilslut over Ilden blev Herre –

Da: Namsos var brændt!

Circa **to hundrede Gaarde** laa øde,

Blev de fortærende Flammer til Føde!

Nu kun det gjælder paa Skaden at bøde

Dertil er Hjælpen alt sendt!

Held i Uheldet er jo dog tilbage.

Det hører man end:

Kun lidet var reddet – men **trende Dampsage**

De staar dog igjen!

Og tænksomme Hjerner og kraftige Hænder,

Nu snart i samdrægtig Forening vel ender

Nøden, den største og Hjælpen den sender

Visselig Herren igjen!

Mangen en Daad under Branden blev øvet –

O glemmer det ei!

Mangent et Bytte blev Ilden frarøvet

Paa farlige Vei!

Mindes vi ville her alle de Kjække

Og ikke nederst vi stiller i Række

Fogeden Nergaard og Sønnen den kjække

Nei – vi forglemmer ham ei!

Brandvæs'net strævede kjækt til det sidste

Med Modet i Barm.

Lidet var Byttet man kunne fravriste

-Og Dagen var varm!

Skaden den blev dog en fem Millioner,

Husvild var henved to tusind Personer:

Træt blev saa mangen en Arm.

Ikke dog derfor Namsosing! forsage!

Tab ikke dit Mod!

Herren kan reise igjen op ad Dage –

Er Villien blot god!

Vidt skal det spørges paa By og paa Lande

At ved den blaalige Namsosfjords Vande

Atter igjenreist skal Namsos opstande

- Stande – der hvor det før stod!

Lykken tilslut skal tilsmile den Kjække,

Forsag derfor ei!

Vil han kun Lysten og Godvillien lægge

Til paa sin Vei!

Atter Din Kirke af Grus skal Du reise,

Spiret mod Himmelen atter skal kneise,

Flagene alle i Top skal Du heise

Namsosing! tro Du kun mig!

Forhandlere erholde høi Rabat ved Henvendelse til

Forlæggeren, Kongensgade 82, T.hjem

J.Kr. Myklebusts Bogtr. Thjem.

